

Ματωμένα νούφαρα

Μια δεκαεπτάχρονη κοπέλα που εξαφανίστηκε πρόσφατα βρίσκεται μετά από κάμποσες μέρες τραυματισμένη σε ένα ποτάμι αρκετά μακριά από το σπίτι της.

Ήταν το πιο όμορφο κορίτσι που είχε δει στη ζωή του. Και περπατούσε ολομόναχο σε εκείνο το μονοπάτι μέσα στο δάσος.

Δεν ήταν η πρώτη φορά...την είχε ξαναδεί πριν λίγο καιρό. Για μέρες τώρα την παρακολουθούσε γιατί του άρεσε, του άρεσε πολύ. Δεν έμοιαζε καθόλου με τις προηγούμενες, ήταν διαφορετική- τόσο ξεχωριστή.

Το αίμα άρχιζε να ζεσταίνεται όσο την κοιτούσε. Τα μακριά καστανόξανθα μαλλιά της έπεφταν ανέμελα, τα μάτια της είχαν ένα σκούρο πράσινο χρώμα που του θύμιζε τη φύση. Όσο για το χαμόγελό της, ήταν συναρπαστικό και ακαταμάχητο.

Καθώς γυρνούσε από το σχολείο με τα χέρια της γεμάτα βιβλία ένιωσε μια έντονη ματιά πάνω της, σαν να την παρακολουθούσε κάποιος, γύρισε πίσω να κοιτάξει αλλά το μόνο που είδε ήταν ένας κύριος πολύ μεγάλος σε ηλικία οπότε δεν υποψιάστηκε κάτι. Μετά από λίγη ώρα αφού έφτασε στο στενό που έμενε ξανακοίταξε πίσω για να σιγουρευτεί ότι δεν την παρακολουθεί κανένας. Πριν προλάβει να γυρίσει το κεφάλι της, ένας μεγαλόσωμος άντρας της έβαλε ένα πανί στο στόμα, δεν μπορούσε να αναπνεύσει και μετά από λίγα δευτερόλεπτα έχασε τις αισθήσεις της.

Μόλις ξύπνησε ένιωσε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά, κοίταξε γύρω της και συνειδητοποίησε ότι δε ήταν στο σπίτι της.

“Πώς βρέθηκα εδώ;” αναρωτήθηκε.

Πριν προλάβει να καταλάβει τι έγινε ένας άντρας με μαύρα μαλλιά, καφέ μάτια και πολύ γυμνασμένος άνοιξε την πόρτα και μπήκε μέσα στο σπίτι, είδε ότι η κοπέλα είχε ξυπνήσει και έκλεισε αμέσως την πόρτα. Εκείνη τρόμαξε και κρύφτηκε κάτω από την κουβέρτα που της είχε δώσει ο άντρας. Πήγε κοντά της και της μίλησε, προσπάθησε να την ηρεμήσει αλλά δεν τα κατάφερε, σηκώθηκε και πήγε στην κουζίνα για να ετοιμάσει κάτι στην δεκαεπτάχρονη να φάει, εκείνη δεν είχε φάει από το προηγούμενο βράδυ οπότε ο άντρας σκέφτηκε ότι θα πεινούσε, της πήγε το πιάτο αλλά εκείνη δίσταζε να το δοκιμάσει στην σκέψη ότι εκείνος έβαλε κάτι μέσα. Ο άντρας πήρε το κουτάλι και δοκίμασε λίγο από την σούπα που της έφτιαξε για να της δείξει ότι δεν έχει βάλει τίποτα μέσα. Καθώς εκείνη τον εμπιστεύτηκε και δοκίμασε

την σούπα, εκείνος πήρε τα κλειδιά του σπιτιού έφυγε και την άφησε μόνη της. Μόλις έκλεισε η πόρτα η κοπέλα παρατήρησε ότι η πόρτα έχει χαλάσει και δεν είχε κλείσει καλά, σηκώθηκε και έτρεξε προς την πόρτα για να προσπαθήσει να αποδράσει, αλλά μόλις άνοιξε την πόρτα κατάλαβε ότι ήταν παγίδα. Ο άντρας καθόταν έξω από την πόρτα δεν είχε κλειδώσει επίτηδες για να δει αν η κοπέλα ήταν αρκετά έξυπνη για να το καταλάβει και να προσπαθήσει να ξεφύγει. Δεν είχε καταλάβει όμως ότι η πόρτα ήταν χαλασμένη δηλαδή και να προσπαθούσε να την κλειδώσει δεν θα κλείδωνε. Την έσπρωξε μέσα στο σπίτι ,έκλεισε την πόρτα και της είπε:

-Αν νομίζεις ότι θα αποδράσεις τόσο εύκολα τότε, είσαι πολύ γελασμένη.

Εκείνη ξέσπασε σε δάκρυα και πήγε στο στρώμα που της είχε βάλει στο πάτωμα εκείνος, σκεπάστηκε με την κουβέρτα που της είχε επίσης δώσει και έκατσε εκεί.

Το επόμενο πρωί αφού η μητέρα της τρομοκρατημένη είχε καταλάβει ότι η κόρη της η Ρωξάνη είχε εξαφανιστεί, πήγε στη αστυνομία για εξαφάνιση ανηλίκου αλλά εκεί της είπαν ότι για να δηλώσει εξαφάνιση πρέπει το άτομο να μην έχει επικοινωνήσει με κανέναν μέσα σε 48 ώρες. Η μητέρα της άρχισε να φωνάζει κλαίγοντας και να λέει.

-Η κόρη μου δεν έχει έρθει σπίτι από εχθές το μεσημέρι και εσείς μου λέτε ότι πρέπει να περάσουν 48 ώρες για να δηλώσω την εξαφάνισή της;

-Κυρία μου, ξέρω ότι έχετε τρομοκρατηθεί αλλά εμείς κάνουμε απλώς την δουλειά μας. Δεν γίνεται να δηλώσουμε ένα κορίτσι ως εξαφανισμένη από τις πρώτες ώρες. Η κόρη σας είναι δεκαεφτά μπορεί να έχει πάει κάπου με τους φίλους της και να μην σας το έχει πει.

-Η κόρη μου δεν θα μου έκρυβε κάτι τέτοιο, άμα ήθελε να βγει με τους φίλους της θα μου το έλεγε.

-Ναι κυρία μου αλλά και πάλι δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι. Εάν η κόρη σας δεν έχει εμφανιστεί έως αύριο το μεσημέρι, τότε θα μπορέσουμε να τυπώσουμε τα χαρτιά για την εξαφάνιση.

Το επόμενο μεσημέρι δεν έχει εμφανιστεί ακόμα η δεκαεφτάχρονη και η μητέρα της πηγαίνει πάλι στο αστυνομικό τμήμα. Η αστυνομία τύπωσε αμέσως τα χαρτιά και τα κόλλησε στις κολώνες της περιοχής. Επάνω στα χαρτιά έγραφε τα χαρακτηριστικά της δεκαεφτάχρονης και οτιδήποτε άλλο χρήσιμο για να βρεθεί η Ρωξάνη.

Την ίδια στιγμή η δεκαεφτάχρονη Ρωξάνη τρομοκρατημένη και ανήξερη για το τι πρόκειται να της συμβεί σκέφτηκε να αφήσει παντού τα αποτυπώματά της, έτσι ώστε

ότι και να της κάνει εκείνος, αν η αστυνομία έβρισκε το σημείο του εγκλήματος θα έβρισκε και τα δαχτυλικά της αποτυπώματα. Οπότε πήγε στην τουαλέτα άφησε αποτυπώματα στον καθρέφτη, κάτω από την τουαλέτα και σε πολλά διάφορα σημεία, επίσης τράβηξε τούφες από τα μαλλιά της και της έκρυψε πίσω από την λεκάνη και τέλος, έκανε μια γρατζουνιά στο δάχτυλο της και άφησε το αίμα να τρέξει στο πάτωμα αλλά σε ένα σημείο που δεν θα φαινόταν άμα δεν έψαχνες έτσι ώστε να μπορέσει μόνο η αστυνομία να το βρει.

Ύστερα από κάποιες μέρες που παρακολουθούσε την πόρτα η Ρωζάνη για να δει αν όντως είναι χαλασμένη ή το κάνει εκείνος επίτηδες για να δει αν θα προσπαθήσει να δραπετεύσει, κατάλαβε ότι η πόρτα ήταν όντως χαλασμένη και όσο εκείνος έλειπε εκείνη σκεφτόταν ότι άμα καταφέρει να βγει από την πόρτα, δεν θα ξέρει πού είναι. Οπότε έκανε σενάρια στο μυαλό της για το πώς θα καταφέρει να ξεφύγει αλλά επειδή δεν είχε καμία απολύτως ιδέα για το πού ήταν, αποφάσισε απλά να ανοίξει την πόρτα και να αρχίζει να τρέχει, και αυτό έκανε.

Άνοιξε την πόρτα και άρχισε να τρέχει, δεν την ένοιαζε άμα ήταν καμία παγίδα απλά έτρεχε και δεν κοιτούσε πίσω, τρέχοντας κοιτούσε γύρω της, κατάλαβε πού ήταν αλλά δεν ήταν κοντά στο σπίτι της. Λαχανιασμένη, αφού έτρεχε για ένα τέταρτο για να βεβαιωθεί ότι δεν ήταν πίσω της ο άντρας που την απήγαγε, έφτασε σε ένα ποτάμι αρκετά μακριά από το σπίτι της και έκατσε για να ξεκουραστεί και να πιει λίγο νερό, εκείνη την στιγμή δεν την ένοιαζε τι νερό ήταν απλά ήθελε κάτι να πιει. Μετά από λίγη ώρα δεν ένιωθε καλά και προσπάθησε να μην κοιμηθεί γιατί φοβόταν μήπως την βρει εκείνος. Δευτερόλεπτα μετά χάνει τις αισθήσεις της αλλά ευτυχώς ένας έφηβος στην ηλικία της κοπέλας την είδε και έτρεξε γρήγορα να την βοηθήσει. Μόλις την κοίταξε κατάλαβε αμέσως ποια ήταν και κάλεσε την αστυνομία, λίγα λεπτά μετά έφτασε η αστυνομία και πήρε την δεκαεφτάχρονη και τον έφηβο στο τμήμα. Η Ρωζάνη είχε μόλις συνέλθει και ο έφηβος της πήγε λίγο νερό.

-Ευχαριστώ. Λέει η Ρωζάνη κουρασμένη.

-Παρακαλώ, χαίρομαι που μπορώ να βοηθήσω, με λένε Άλεξ.

-Εμένα Ρωζάνη.

-Ξέρω πως σε λένε, είδα τις φωτοτυπίες στις κολώνες, σε ξέρουν όλοι εδώ.

-Ποιες φωτοτυπίες; Ρώτησε η Ρωζάνη.

-Έχουν κολλήσει σε όλες τις κολώνες φωτοτυπίες για την εξαφάνισή σου, της είπε ο Άλεξ.

-Πόσες μέρες έλειπα;

-5 μερες, γιατί δεν το ήξερες;

Ξαφνιασμένη η Ρωξάνη του λέει:

-Όχι,δεν είχα καταλάβει ότι έλειπα για τόσο πολύ, πωπω η μητέρα μου θα έχει τρομάξει πολύ.

Εκείνη την στιγμή ανοίγει την πόρτα ένας αστυνομικός και άρχισε να κάνει ερωτήσεις στην δεκαεφτάχρονη. Μόλις τελείωσε ο αστυνομικός τις ερωτήσεις συμπληρώνει η Ρωξάνη.

-Επίσης άμα βρείτε το σπίτι που με κρατούσε τόσες μέρες, έχω αφήσει τα αποτυπώματα μου στον καθρέφτη του μπάνιου, έχω τραβήξει επίσης κάποιες τρίχες από τα μαλλιά μου και τις σφήνωσα πίσω από την τουαλέτα και είχα κάνει μια γρατζουνιά στο δάχτυλό μου για να βγάλει αίμα, το έχω αφήσει να στάξει σε πολλά σημεία του μπάνιου, πίσω από την τουαλέτα, πίσω από τον καθρέφτη και στον τοίχο.

-Τα έκανες όλα αυτά; Πρέπει να ξέρεις είσαι πολύ έξυπνη για δεκαεφτά χρονών κοπέλα.

Πριν προλάβει η Ρωξάνη να απαντήσει μπαίνει μέσα στο δωμάτιο η μητέρα της και τρέχει να την αγκαλιάσει κλαίγοντας με δάκρια χαράς, νόμιζε ότι δεν θα την ξαναέβλεπε ποτέ.

Μετά από ώρες στο αστυνομικό τμήμα, η Ρωξάνη ευχαρίστησε θερμά τον Άλεξ που την βοήθησε και γύρισε σπίτι με την μητέρα της.

Μήνες αργότερα, η μητέρα της Ρωξάνης δέχεται ένα τηλεφώνημα. Η αστυνομία βρήκε τον δράστη και το σπίτι που κρατούσε εκείνος ο άντρας τη δεκαεφτάχρονη Ρωξάνη. Τις κάλεσαν και τις δυο στο τμήμα, την μητέρα ως κηδεμόνα και την Ρωξάνη για να τις δείξουν τον άντρα για να επιβεβαιώσει ότι ήταν εκείνος.

Η Ρωξάνη ευχαριστημένη κουνάει το κεφάλι της καταφατικά και ο αστυνόμος που ήταν δίπλα του, του βάζει χειροπέδες και τον οδηγεί στο κελί του.

Κάπως έτσι ευχαριστημένοι όλοι τους ξέροντας ότι δεν θα γλυτώσει τη φυλακή εκείνος και δεν θα μπορέσει να ξαναπειράξει κάποιο άλλο κορίτσι γύρισαν σπίτι.

Τσιρώνα Ηλιάνα